

SEBE' SÛRE-İ ŞERİF'İ

(34. Sûre)

(Mekke döneminde inmiştir. 54 âyettir.)

Bismillâhırrahmânırrahîm.

- 1.** Hamd, göklerde ve yerde bulunanların hepsinin sahibi olan Allah'a mahsustur. Ahirette de hamd O'na mahsustur. O hikmet sahibidir, her şeyden haberdardır.
- 2.** O, yere gireni de, yerden çıkanı da, gökten ineni de, göğe yükseleni de bilir. O çok bağışlayan, çok merhamet edendir.
- 3.** Kâfirler: "Kıyamet saati bize gelmez." dediler. De ki: "Hayır! Gaybı bilen Rabbime andolsun ki, o mutlaka size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre kadar bir şey bile O'ndan gizli kalmaz. Bundan daha küçüğü de daha büyüğü de, şüphesiz ki apaçık bir kitapta (Levh-i mahfuz'da)dır."
- 4.** Bu, iman edip sâlih ameller işleyenleri mükâfatlandırması içindir. Onlar için bir mağfiret ve güzel bir rızık vardır.
- 5.** Âyetlerimizi iptal etmek için yarışarcasına koşanlara da, azabın en kötüsünden acıklı bir azap vardır.
- 6.** Kendilerine ilim verilenler, Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunu bilirler. O'nun mutlak galip ve övgüye lâyık olan Allah'ın yoluna ilettiğini görürler.
- 7.** Kâfirler dediler ki: "Size, çürüyüp paramparça olduğunuz zaman yeniden dirileceğinizi haber veren bir adam gösterelim mi?"
- 8.** "Acaba o, Allah'a karşı yalan mı uyduruyor, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayır! Ahirete inanmayanlar azaptadırlar ve uzak bir sapıklık içindedirler.
- 9.** Onlar gökten ve yerden önlerinde ve arkalarında bulunanı görmüyorlar mı? Dilersek onları yere batırırız veya üzerlerine gökten parçalar düşürürüz. Şüphesiz ki bunda Allah'a yönelen her kul için bir âyet (ibret) vardır.
- 10.** Andolsun ki Davut'a kendi katımızdan bir üstünlük verdik. "Ey dağlar ve kuşlar! Onunla beraber tesbih edin!" (dedik). Ona demiri yumuşattık.
- 11.** "Uzunca genişçe zırhlar yap! Dokumasını sağlam tut!" Sâlih ameller işleyin! Çünkü ben sizin yaptıklarınızı görmekteyim.
- 12.** Süleyman'a da sabah gidişi bir aylık mesafe, akşam dönüşü bir aylık mesafe olan rüzgârı boyun eğdirdik. Erimiş bakırı onun için sel gibi akıttık. Rabbinin izniyle elinin altında cinlerden de çalışan vardı. Onlardan her kim emrimizden sapsa, ona alevli azabı tattırırdık.
- 13.** Süleyman için, o ne dilerse yaparlardı. Kalelerden... Heykellerden... Havuzlar kadar geniş leğenlerden, sabit kazanlardan... "Ey Davut hânedanı! Şükredin! Kullarımdan şükreden azdır."

14. Süleyman'ın ölümüne hükmettiğimiz zaman, ancak esasını yiyen kurt onun ölümünü cinlere farketirdi. Süleyman yıkılıp yere kapanınca cinler anladılar ki, eğer onlar gaybı bilselerdi, öyle zilletli azap içinde kalıp durmazlardı.

15. Andolsun ki Sebe kavminin oturduğu yerlerde de bir ibret vardır. Sağlı sollu iki bahçe bulunuyordu. Rabbinin verdiği rızıktan yiyin ve O'na şükredin. Güzel bir belde, çok bağışlayan bir Rab!

16. Amma ne var ki yüz çevirdiler. Biz de üzerlerine Arim selini gönderdik. Onların o iki bahçesini buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde biraz da sedir ağacı bulunan iki bahçeye çevirdik.

17. Nankörlük ettikleri için biz onları böyle cezalandırdık. Biz nankörlerden başkasını cezalandırır mıyız?

18. Onların yurtları ile, içine feyz ve bereketler verdiğimiz memleketler arasında, biri diğerinden görülebilen yakın nice şehirler meydana getirdik. Bunlar arasında gezip dolaşma imkânları takdir ettik. "Geceleri ve gündüzleri oralarda emniyet içinde gezip dolaşın." (dedik).

19. "Ey Rabbimiz! Aralarında yolculuk yaptığımız şehirlerin arasını uzaklaştır." dediler ve onlar kendilerine yazık ettiler. Biz de onları bu yüzden efsane yapıverdük ve onları darmadağın ettik. Şüphesiz ki bunda çok sabreden ve çok şükreden kimseler için âyetler (ibretler) vardır.

20. Andolsun ki İblis onların aleyhindeki zannını gerçekleştirdi. Müminlerden bir fırka hariç olmak üzere hepsi ona uydular.

21. Oysa ki (İblis'in) onlar üzerinde hiçbir nüfuzu yoktu. Ancak ahirete imanı olan kimse ile, ahiretten şüphe edeni ayırdetmek için (ona bu ruhsatı verdik). Rabbin her şeyi gözetlemektedir.

22. De ki: "Allah'tan başka ilâh saydıklarınızı çağırın. Onlar göklerde ve yerde zerre kadar bir şeye sahip değildirler. Onların bu ikisinde hiçbir ortaklığı yoktur. Allah'ın onlardan bir yardımcısı da yoktur."

23. O'nun katında, kendisinin izin verdiği kimselerden başkasının şefaati fayda vermez. Nihayet kalplerindeki korku giderilince: "Rabbimiz ne buyurdu?" derler. Onlar da "Hak olanı buyurdu!" derler. O yücedir, büyüktür.

24. De ki: "Size göklerden ve yerden rızık veren kimdir?" De ki: "Allah'tır! O halde doğru yol üzerinde veya apaçık sapıklıkta olan ya biziz ya da sizsiniz."

25. De ki: "Bizim işlediğimiz suçtan siz sorumlu değilsiniz, biz de sizin yaptıklarınızdan sorumlu değiliz."

26. De ki: "Rabbimiz hepimizi bir araya toplar, sonra aramızda hak ile hükmeder. O en âdil hüküm verendir, çok iyi bilendir.

27. De ki: "O'na ortak kattıklarınızı gösterin bana." Hâşâ! O Allah'tır. Azîz'dir, hükmünde hikmet sahibidir.

28. Resulüm! Biz seni ancak bütün insanlara müjdeci ve uyarıcı olarak göndermişizdir. Ne var ki insanların çoğu bilmezler.

- 29.** Onlar: "Eğer doğru sözlü iseniz bu vaad ne zaman gerçekleşecek?" derler.
- 30.** De ki: "Size vaad olunan bir gün vardır ki, siz ondan ne bir saat geri kalırsınız, ne de ileri geçebilirsiniz."
- 31.** Kâfirler dediler ki: "Biz bu Kur'an'a da, ondan öncekilere de aslâ inanmayız." Sen o zâlimleri Rablerinin huzurunda durduruldukları zaman, suçu birbirine atıp dururken bir görsen! İçlerinde zayıf sayılanlar (tâbi olanlar, peşlerine takıldıkları o) büyüklük taslayanlara: "Siz olmasaydınız biz inanmış olacaktık." derler.
- 32.** Büyüklük taslayanlar ise zayıf sayılanlara (kendilerine tâbi olanlara): "Size hidayet geldi de, sizi ondan biz mi çevirdik? Hayır, kendiniz suçlu idiniz." derler.
- 33.** Zayıf sayılanlar (tâbi olanlar) da (peşlerinden gittikleri) o büyüklük taslayanlara: "Hayır, gece gündüz bizi aldatıyordunuz. Bize Allah'ı inkâr etmemizi, O'na ortaklar koşmamızı emrediyordunuz." derler. Bunlar azabı gördüklerinde pişmanlıklarını içlerine atarlar, ettiklerine içleri yanar. Biz o kafirlerin boyunlarına demir boyunduruklar takarız. Onlar ancak yapmış olduklarının cezasını çekerler.
- 34.** Biz hangi memlekete bir uyarıcı göndermişsek, oranın varlıklı ve şımarık kişileri mutlaka: "Biz size gönderilmiş olan şeyleri inkâr ediyoruz." demişlerdir.
- 35.** "Biz malca ve evlatça da çoğuz, biz azaba uğratılacak da değiliz." derlerdi.
- 36.** De ki: "Şüphesiz ki Rabbim rızık dilediğine genişletir, dilediğine kısar. Fakat insanların çoğu bilmezler."
- 37.** Ne mallarınız ne de evlâtlarınız huzurumuzda size bir yakınlık sağlayamaz. Ancak iman edip de sâlih amel yapanlar başka. Onların yaptıklarına karşılık kat kat mükâfat vardır. Onlar cennet odalarında huzur ve güven içindedirler.
- 38.** Âyetlerimizi boşa çıkarmaya çalışanlar yok mu? Onlar azapla yüz yüze bırakılacaklardır.
- 39.** De ki: "Rabbim kullarından dilediğinin rızkını genişletir, dilediğine darlaştırır. İnfak ettiğiniz herhangi bir şeyin yerine daha iyisini verir. Çünkü O, rızık verenlerin en hayırlısıdır."
- 40.** O gün Allah onların hepsini mahşere toplar. Sonra meleklerle: "Bunlar size mi tapıyorlardı?" diye sorar.
- 41.** Melekler: "Seni tesbih ederiz, bizim dostumuz onlar değil sensin. Onlar aslında cinlere tapıyorlardı ve çoğu onlara inanmıştı." derler.
- 42.** Bugün birinizin diğerine bir fayda veya zarar vermeye gücü yetmez. Biz zâlimlere: "Yalanlayıp geldiğiniz ateş azabını tadın!" deriz.
- 43.** Âyetlerimiz onlara açık açık okunduğu zaman: "Bu adam sizi atalarınızın taptıklarından alıkoymaktan başka bir şey istemiyor." derlerdi. "Bu (Kur'an), uydurulmuş bir yalandan başka bir şey değildir." derlerdi. Hak kendilerine geldiğinde hakkı inkâr edenler: "Bu apaçık bir sihirdir, başka bir şey değildir." dediler.
- 44.** Halbuki biz onlara ders alacakları kitapları vermemiş ve senden önce onlara uyarıcı bir peygamber de göndermemiştik.

45. Kendilerinden öncekiler de yalanlamışlardı. Halbuki bunlar, öncekilere verdiklerimizin onda birine ulaşamadılar. Böyleyken peygamberlerini yalanlamışlardı. Beni inkâr nasıl olurmuş!

46. Resulüm! De ki: "Ben size bir tek öğüt vereceğim: Allah için ikişer ikişer ve teker teker kalkınız. Sonra da arkadaşınızda hiçbir delilik olmadığını iyice düşününüz. O ancak şiddetli bir azap gelip çatmadan önce sizi uyarandır.

47. Resulüm! Onlara de ki: "Ben sizden bir ücret istersem eğer, o ücret sizin olsun. Benim ücretim ancak Allah'a âittir. O her şeye şâhittir."

48. De ki: "Rabbim hakkı ortaya koyar. O, gaybları en iyi bilendir."

49. De ki: "Hak gelmiştir. Artık bâtil ne yeniden bir şey başlatabilir, ne de tekrar geri getirebilir."

50. De ki: "Eğer ben saparsam kendi aleyhime sapmış olurum. Şayet hidayete erdiysem, bu da bana Rabbimin vahyetmesinden ötürüdür. Şüphesiz ki O işitendir, yakındır."

51. Can baş kaygısına düştükleri zaman bir görmelisin! Artık kaçacak yerleri de yoktur. Yakın bir yerden yakalanmışlardır.

52. "Ona inandık!" demektedirler. Amma uzak yerden el sunmak (dünyaya yeniden döndürülmek) nasıl mümkün olur?

53. Halbuki daha önce onu inkâr etmişlerdi. Uzak bir yerden gayb hakkında atıp tutuyorlardı.

54. Daha önce benzerlerine yapıldığı gibi, kendileriyle arzu ettikleri şeyler arasına perde çekilir. Çünkü onlar şüphe ve endişe içinde idiler.

Sûre 35